

Előfizetési árak:

Egész évre 10— K
Fél évre 5— K
Negyed évre 2 50 K

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik szurdán és szombaton

BAJA

Kiadóhivatal

Kazal József könyvnyomdája, aho előfizetések és hirdetések felvételnek. Telefon 45.

Szerkesztőség

Baja, Eötvös József-utca 2. szám.
Telefon 116.

Felölös szerkesztő: Meskó Zoltán.

A plébánia épület

ujjaépítésének tárgyalásakor heves vita támadt a közgyűlésen, amelyben minden tendenciózítás nélkül konstatalhatjuk, csakis másvallásuak vettek részt. Amennyire jogos volt ebbe az ügybe való beavatkozásuk, ugyanannyira fonák, sőt némileg komikus helyzetet teremtett ez a vita. Az izr. hitközség dolgoiba másvallásuaknak nincsen semmi beleszólni valójuk, amint-hogy ez természetesen is, mert minden dolgukat a maguk hatáskörében intézik el s nem szorulnak a másvallásuak kényserített támogatására.

Masképp áll azonban a katolikus dolgokkal, mint például a plébánia ujjaépítésének ügyével is. Ezt a város közönségének összességével akarják renováltatni, minden polgárara követik a megfelelő terhet, mindenki beleszólhat tehát ennek a speciálisan katolikusokat érdeklő tervbe. Mindenki joggal vitakozott tehát a közgyűlésen is s azt elvitatni nem lehet, sőt annak a dokumentumát kell látnunk benne, hogy a másvallásuak is érdeklődéssel viseltettek ez ügy iránt.

Am mindezek ellenére nem tagadható le az sem, hogy tényleg komikus az ilyen eset, amelynek előfordulását az tette lehetővé, hogy nincs katolikus hitközség. Berényi Dánielt, az elhalt apátplébánost halála gátolta meg ennek az eszmének

kivételében, amely pedig kitűnően bevált Ujvidéken is. Ott van katolikus hitközség, amely nem tűr beleszólást saját ügyeibe, de amely viszont nem is kényszerít másvallásuakat saját lervei támogatására. Tessék tehát Baján is megalkotítani a katolikus hitközséget, amely egyszersmindkorra elejét venné a mostani furcsa esetnek s nem sértené a katolikusok önértékelését sem, amellel, hogy levénne egyben a terheket a másvallásuokról.

M.

Bajai lakásmezériák.

Baja febr. 26.

Ha nekem még egyszer valahol azt prédikálják, hogy van valami fajentartó, államfentartó, polgári kötelesség, hát én ott nyomban, akár templom, akár mas tisztes hely legyen az, ahol ilyen ostoba dolgot mond a szónok, hangosan elnevetem magam.

Mert kacagnom kell azon az állapoton, hogy nekünk folyton államfentartó polgári kötelességről beszélnek képviselőházban, politikai gyűléseken, vezércikkekben és törvényekben, megdicsérnek, megveregetik a vállunkat: derék apák vagyunk, sok gyerekkel és sok gyerekért veszdődünk, huzzuk az igát, vonjuk el a falatot a szánktól, komisz kosztra neveljük a becses gyomrunkat, csak-hogy a gyerekeknek jusson a kevésből (mert hiszen a vállonveregető állam, meg municipium nem segít rajtunk, a terhünkön semmit); azt mondják: derék apák vagyunk, sok adóalanyt és katona anyagot nevelünk, anyákat adunk a társadalom-

nak . . . meg a többi, — hanem a gyerekeinket lépten nyomon üldözik.

A legformálisabban és leginfimissabban üldözik.

Lakást meg a bajai családapa keresni. Az első kérdés: Van-e gyerek? Sajnálják, de gyermekes családot nem fogadnak be. Ez így meg végig a városban. Csak ott fogadják be a gyermekes családokat, ahol a lakásnak magának vannak Achilles sarkai.

Sehol a léleknek ilyen durvaságát nem tapasztaltam, csak itt Baján. Még abban a rideg lelkű fővárosban sem kergetik el a gyermekekkel megáldott, vagy megvert apát, legfőjebb megrendszabályozzák a porontyokat, akiknek — ha lármáznia akarnak — ott vannak az erre rendelt nyilvános játszótérek.

Nálunk azonban nincsenek sétaterek, (vagy legalább is alkaimas sétatér nincs). Ha volnának, úgy megtethetné a rendőrkapitány, hogy a játszó gyerekeket kizárólag az egyik, valamelyik sétatérre vagy játéktérre rendelne. Így tesz a főváros, így tesznek más vidéki városok is.

Nálunk hagytak tereket a forgalomnak is, a lélegzésnek is, a latasnak is, még sem gondoskodunk játéktérrel, gyermekeink sétatéréről, a lakásokba meg be sem eresztenek a „porontyainkkal”.

Ezen az állapoton segíteni kell gyorsan, a legsürgősebben és akkor majd elhallgat a mostanában oly sürtin felhangzó panasz, hogy Baja városa lakásszükében van.

Egy családapa.

Megint a színház-kérdés.

Most, hogy Könyves Jenő társulatával megint Baján, a Nemzeti Szállodában játszik, elmélkedhetünk újból ennek a színházatlan helyzet-

nek a furcsaságairól. Tegnapelőtt egy gyönyörű darabot, Vojnovich gróf Napraforgós hölgyét mutatta be a társulat és ekkor tűnt ki a színpadi technika óriási fontossága. A darab, amelynek színteréhez díszletek és főleg nagy színpad kell, szinte élvezhetetlenné és érthetlenné tompult a színpad kicsinyisége miatt. Szóval, ha a színház tényleg kultúra — és annak kell lennie — ennek a kultúrának, hogy tényleg kulturális célt szolgáljon, követelményei vannak.

E követelmények között van természetesen legelőször a színházépület használhatósága. Hogy nem a nyári színtörök csufolt fabódéban, sem a Nemzeti Szálloda parányi dobogóján és az Ipartestület mostani helyiségében rendes előadást, amelynek hatása kielégítő lenne, nem lehet produkálni, azt kétségtelenül megállapíthatjuk a mult tapasztalataiból. A színészi intelligencia és a játszanitadás, tehát egy elsőrangú színtársulat is csak gyenge utánzatú műkedvelői előadást tud létrehozni a mi színpadi viszonyaink között.

Hisz komikussá válik és valószérültenné is, ha az őgróf, „nagytermében” rendezett bálon tíz ember már csak egymás hátán fér el, nem szólva arról, hogy tisztességes társulat nem igen merészkedik a mi városunkba épp a színházhiány miatt. Ezer terv és konstrukció merült már fel, a megvalósulásig azonban még egy sem jutott el. Ehelyütt nem akarunk más új tervet ajánlani, elfáradunk már a jó tervek kikokoskodásába, s mindössze azt szeretnők sürgetni, hogy építtesse már meg a város ahol akarja ezt a keservben foganandó színházat.

A miniszter nemrégien hagyta jóvá a városnak azon elvi határozatát, hogy a Bárány Szálló telkére városi szállót és színházat épített valami 400 ezer korona költséggel. A miniszter, mondják, helybenhagyta a határozatot, de nincs ebből semmi

A világon létező bármely gyártmányu

Zongora és Pianinó

nálunk 150 koronával olcsóbb, mint bármely budapesti vagy bécsi cégnél, készpénzért és részletfizetésre

HAAS és WEISZ zongoratermei BAJA, Főtér,

a városháza és Nemzeti Szálloda között.

Telefon-szám 143.

A világhírű Stingl és Hoffman Cserny zongoragyárak vezérképviselete. Harmonium, cimbalom és használt zongorákat eladunk, becsérélünk és bérbeadunk.

hasznunk, mert ez a határozat csak afféle gyerekkjáték, amelynek nincs semmi értelme. vagy komolysága. Epp így elhatározhatók elvben azt is, hogy az Eifel-tornyot Bajára telepítjük remélhetőleg rövid idő alatt. Hagyjuk tehát abba ezeket a tréfás határozatokat, s fűködjünk neki egy tervnek, amelyet azután nemcsak elvben, hanem realitét is megvalósíthatnánk.

magyar paraszt az egész vonalon, akkor lehet majd vele beszélni. De amíg csak egy szemé is laza a láncnak — pedig itt valamennyi az — addig itt hiába minden . . .

Tudja Isten, de talán még jobb is, ha abban a kopott, reklámképes falú, füstös, korcsmai szobában, olcsó pálinkával megitatott agyában még sötétebb a világosság, mint magában a szobában . . .

Bizar, kopott és szintelen

kép ez. Hideg, borongós és szürke, olyan, mint az időjárás. Néma, mint a hely, ahol az egész történik.

A nagy téren, tele sok épülettel. Leghátul a sarkában kicsi, négyzet-alaku ház, magas, barna ajtóval az utcára. Belül, az utcára nyíló szobában három deszka alkotmány, némi magaslapon, majdnem egymás mellett. Kettő belőlük hosszú és fekete, a harmadik kicsi és rövid. A kettőre fehér krétával otrombán vetették a betűk, a harmadikra, az alig háromláb hosszúra, ferdén, vonalzó nélkül, de a nybetűkkel íródott a bennelevő neve . . .

Ezt az utóbbit, a parányit ahhoz a kettőhöz képest, ma hozták be, gubás parasztok és sok szoknyába öltözött asszonyok egy ferdén futó kerekű kocsin. Illő tisztelettel, levett kalappal és imádságos könyvvel. Az utóbbit már csak azért is, hogy leimádkozhassák azt a sok istenkáromlást az ispán fejére, mert hogy olyan nagy kérésre adta csak oda a kocsit. Különben behozhatták volna gyalog, valamelyik távoli pusztáról a család egyetlenjét, aki már ki tudta az apja szájából venni a pipát . . .

Mire beértek, az asszonyok tovább olvasták a könyvet, a férfiak meg ketten is fogták, bevitték a házba. Illetődötten, félénken állottak meg a közepén, amíg röviden utba nem terelődnek. Ekkor leteszik, szépen és óvatosan, ahova az a zord ember parancsolta. Leteszik és várnak egy pillanatra, addig amíg a leggyávabb megindul kifelé. Utánna a többi. Szótlanok. És az a zord ember becsapja utánuk az ajtót . . .

Künn megint megállnak, olyan csendesek, hogy a sok viganó suhogása is hallszik . . . Végtelen, igazán kimondhatlan fájdalommal gondol mind oda befelé. Egnémelyik asszonynak meg is ered a könnye . . .

azután megindultak. Elöl a férfiak, azután az asszonyok. Egyenest a kórháznak szemben, a korcsmába . . .

Ime. Leirtam majd egy hasábot, amíg eljutottam, holtbiztosan az alkoholhoz. És ezt a deductiót akarják simán és röviden megdönteni egy szép tömeg elvvel, frázissal oda fönn és szerte az országban hosszú beszédekkel az alkoholisták . . .

Nem. Így nem fog menni. Ha szeretetet, igaz, őnzelen jó bánásmódot és őszinte részvétet kap az a

H i r e k .

Liceális előadások. Vasárnap d. u. a főgimnázium tornatermében Unger Barnabás tartott liceális előadást Schiller és Göthe költszetéről. A mindvégig élvezetes előadást szép számú publikum hallgatta meg. — A kath. legényegyletben Barscai tanítóképzőintézeti tanár az emberöltő beszélt Utána Vagyázó Józsefné cimbalmon játszott, Artinger Erzsike bájosan szavalt.

Áthelyezés. A m. kir. földm. miniszter Ferenczi Endre állami kertész-tisztviselőt Tarcáról a bajai kertesszegéd iskolához áthelyezte és megbizta az elemi iskolai tanulók kertészeti oktatásával.

Könyves Jenő kitüntetés. A verségi közművelődési egyesület Könyves Jenőnek a helyben működő stagione szintársulat igazgatójának elismerő level kíséretében 100 korona jutalmat utalt ki a Versecen tartott kitűnő előadások elismeréséül.

Tűz. Könnyen végzetes baleset támadhatott volna abból a tűzből, mely vasárnap d. e. 11 órakor Zwilling Arnold fűszerkereskedő üzletében támadt. Szerencsére a járőrök észrevettek a boltból kiszivárgó füstöt, felfeszítették a redőnyöket és így sikerült nagyobb bajnak elejét venni.

Találtatott folyó évi január 30-án a baja—zombor—újvidéki vonaton egy arany mellű, briliánsokkal. Igazolt tulajdonosa egy éven belül a rendőrkapitányi hivatalban átvetheti.

Színházi műsor. Szerdán: Mongodin ur felesége, Jeszenszky Dezső felléptével, csütörtök: Sötét pont, péntek; a Farkas (bérlet szünet), szombat: Vera, a nihilista nő. Vasárnap d. u. Niobe, este a Farkas (bérletben, hétfőn: a Faun (Rónay Géza juttatjátéka), kedden: Első és második.

Dr. Wallehausen Gyula orvos, lakását Szt. Antal-utca 11. sz. alá helyezte át.

Színház.

Sombaton este Brezeda ur ment. A nézőtér meglehetősen üres volt. Pedig ez az est valószínűleg a színi szezon egyik legfényesebb estéje közé számít. A bohózatot Friedmann írta, legalább ez volt a színlapon. Mi nem hisszük el a színlapon, hisz

ennek a kedves, egészen könnyű nyári darabnak minden szavából a fordítónak, Heltainak meleg humora, franciás szellemessége csillámlik elő. Igazán jó eszme volt a direktortól ezt a darabot előadni, annál is inkább, mert ez előadás nem ütközik semmiféle technikai nehézségbe.

Az előadásról készségesen megállapíthatjuk, hogy jó volt, kielégítette a közönség igényeit. Pedig nem is olyan kis dolog vigjátékok, bohózatot jól adni, mint gondolnánk. Nagyon ruinos, képzett színészekre van szükség és különösen jó rendezésre egy bohózat jó előadásához. Brezeda irnokot Rónay Géza játszotta. A hiszem, hogy akárhányszor fogom még látni és akárki játsza majd Brezedát, én másnak és másképp elképzelni az öreg irnokot nem tudom, mint ahogy azt Rónay játszotta. Bárány Lippay Herceg volt. Nagyon jól és természetesen adta a könnyelmű, lump bárót. Tildát, Lippay nejét Arany Olga játszotta. A neki vajó szerepben képzett és tehetséges színésznőt láttunk. Nagyon bájos szerep Tivadarnak, Lippay fiának szerepe, melyet mintha csak egyenesen Debrecenszkynek írt volna Heltai, annyira megfelel képességeinek. Zoltán László dr. Sándor Ottó szerepében ügyes játékaival elhitette, hogy lehet valaki fiatal, bohém, naiv szerelmes és ügyvéd. Róna Rózi szobaleány volt, de nem a konvencionális, két szó szerpes szobaleány. Nehéz dolga volt. amennyiben Rónay partnere volt, aki mellett bájos észrevételnie magát, de ez a körülmény nem rontotta le nála jó játéka hatását. Jók voltak még Löcsy Brand huszárőrhadnagy szerepében, Banyai Etel és Jeney Ferenc.

Vasárnap délután a Gólya telt ház előtt gördülékeny előadásban ment. Este az Aranykakasban Jeszenszky Dezső mutatkozott be a bajai publikumnak. Jeszenszky a régi gardából való művészember, játéka kiforrott már évtizedek óta a kultúra szolgáltatában megemesített, tiszta művészet. Természetes volt, nem utazott olcsó karzati hatásra, mégis nagyon élénk derűtségben tudta tartani a publikumot az egész előadás alatt. K. Székely Ilona, a bájos fogadósnő, pezsgő életet, elevenséget vitt a színpadra, mely bizony néha szünek bizonyult a temperamentumos színésznőnek. A többi szerepet jól töltötték be Zoltán László, T. Szél Erzsé, Arany Olga, Rónay Géza, Róna Stef, Szapáry Janka.

Hétfőn este a Napraforgós hölgy, Vojnovich Izsó darabja került színre. Majdnem rosszul esik kijelenteni, hogy az előadás nem sikerült rendezésen. De sietek megjegyezni, hogy nem a rendezésen, sem a játékon múlt a dolog, hanem a színpadon. Szinte fájtak Vitale (Herceg), a dogek fiának századok ihlette, finom s. avai, amint rációltak a primitív színpad és a helyszüke miatt egyszerű, kopár diszletek. Nagy intelli-

genciát, szinte földöntúli, légiiesen finom dolgokat megértő és kifejező tudó művész árult el Herceg ebben a szerepében. Jó partnere volt K. Székely Ilona, különösen a második felvonásban, ahol pompásan oldotta meg Miss May szerepét, a gyilkos nőt, aki míg lelkében szörnyű tettének borzalmaival vívódik, szerelmes, lobbanó vérű lányként magába bolondítja a kis olasz matrózt.

Kedden egy André Bey darabot a Hütlenség iskoláját adták Heltai Jenő fordításában. Ismét bebizonyította Könyves társulata, hogy bohózat előadására kiválóan alkalmas. A publikum fényesen mulatott az állhatatlan férjen (Herceg), akinek sir a szíve közben, de mégis megcsalja feleségét, mert viszi a vére, amint egy csinosabb nőt lát. Jó partnere volt Hercegnek J. Szél Erzsé, a mindent megbocsátó, bosszút állni a legjobb akarat mellett sem tudó, hü kis feleség szerepében. A többi szereplők is jók voltak.

E.

C s a r n o k .

Szinügyi bizottságok.*)

A gyerek ott ül az asztalnál, előtte egy tányér bablevés. Kotor benne, leönti magát vele, csámcsogva eszik s a szerető édesanya gyönyörködő szemmel nézi, hogy habzsol s mosolyogva jegyzi meg:

— Nézd apjukom, mily édesen eszik Károlyka, gyönyörűség nézni!

Hirtelen meghal az apa, az anya. Károlykát gyöngéd rokonok veszik magukhoz. Szeretik. De az ebédnél a néni mégsem állhatja meg, hogy fel ne szisszenjen: „Jaj Károlyka, ne csámcsogj! H-gy lehet ugy habzsolni? Jesszus! leöntöd magad, piszkos lesz a szalvétád. Jaj! Károlyka! Még enni sem tudsz!” S a szegény Károlykának önkéntelenül eszébe jut, milyen jó volt, mikor még csámcsoghattam, habzsolhattam! Jól lakni, jól lakok ma is! De milyen más volt! Milyen más volt!

Hajdanában nem voltak színügyi bizottságok. És mégis jól laktunk! Maga az igazgató gyakorolta azt a jogot, amit ma a színügyi bizottságok. Akkoriban az igazgató volt apja, gyámja, tanítómestere a szintársulatnak. Veljük élt, szeretettel dédelgette. Nyeste a fattyuhajtásokat s gondos kézzel nevelte a csemetéket terebélyes fává. Vigyáztak mindenre! Megválogatták a szindarabokat. Akárhányszor hallottam: „Ez a disznóság nem jön a színpadra!” s nem is jött, ha még oly nagy jóvedelem lett is volna rája. Önerzet volt bennük! Szegények voltak, de önértetes büszkék!

Hallottam az ötvenes években Hubay igazgató nagy társulatával

*) Személyi Jeny Jeszenszky Dezső színházi titkár 1912-ben megjelent „Vándoruton” című kötetéből a szerző szíves engedelmével.

már sokáig játszván Kolozsvárt, egy szép napon felpakolta egész társulatát szekerekre — mert vasut akkor még nem volt — és elvitte Kecskemétre. Kecskeméten nem fogadták azzal a lelkesedéssel, amelyet ily nagy ut és áldozat után várt, másnap hajnalban ugyanarra a szekerekre visszapakolta a tömegtelen ládát, személyzetet s büszkeségében megbántva, hátat fordított Kecskemétnek s meg sem állt Kolozsvárig, ahol folytatta a félben hagyott előadásokat.

Az öreg Miklóssy Gyulánál sok évig voltam, mint fiatal színész.

Hogy értett ez a neveléshez, az önértet és törekvés fokozásához! Reggel nyolckor kezdtük a próbákat. Miklóssyt már ott találtuk. A pénztár asztalon egy vastag könyv felülvé. Az öreg szájában az elengedhetetlen hosszú száru pipa. Szemben vele a mufti kutyája egy székben és az öreg irt és irt a nagy könyvbé. A naplója volt... Ha meglátott és én véletlenül előtte való este nagyobb szerepet játszottam, megszólított:

— Barátom, meg van örökölte a naplómban! Igen jól csinálta! Csak ezt, meg ezt így és így kellett volna.

Gondolkozzék felette. De azért megdicsértem, meg van örökölte! És én boldog voltam és hogy igyekeztem, hogy máskor is meg legyek örökölte.

S mily jó emberek voltak ezek a régi igazgatók. Szemtanuja voltam egyszer, hogy Szegedy Mihály — aki analfabéta volt s a nevért sem tudta leírni — már kora reggel végig kocogtatta nős színészei ablakát: „Keljetez fel, piacra menni, mert el-esznek előletek mindent. Mi az? Nincs pénz? Nyujtsd ki a markod, nesze egy copf, vagy kettő!” (Copfnak hívta a papiros forintot.)

Gondos atyák, jó nevelők és szí-

goru bírák voltak! Áldja meg az Isten őket még haló porukban is.

De ma? Ma színügyi bizottságok gyámkodnak a színészet felett. Nem mondom, hogy nem szeretettel, de bizony úgy érzi magát a színész, mint az a Károlyka, ki egyszerre árva lett. Szeretet ez is, de milyen más, de milyen más!

(Folytatjuk.)

Szerkesztő: ERNSZT JÓZSEF.

MEGHIVÓ

a Bajai Hengermalom Részvénytársaságnak

BAJÁN, a „Bajai Takarékpénztár” tanácstermében 1913-ik évi március hó 8-án délután 3 órakor tartandó

III. R E N D E S K Ö Z G Y Ű L É S É R E.

Tárgysorozat:

1. Két részvényes kijelölése a közgyűlésről felvett jegyzőkönyv hitelesítésére.
2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentése.
3. A mérleg megállapítása, az osztalék meghatározása és a felmentvény megadása.
4. Két igazgatósági tag újraválasztása.
5. Egy felügyelő-bizottsági tag újraválasztása.
6. Alapszabályszerű indítványok.

MEGJEGYZÉS: Az alapszabályok 13. §-a értelmében a közgyűlésen szavazattal bíró minden részvényes, aki részvényeit le nem járt szelvényeivel együtt 3 nappal a közgyűlés előtt a „Magyar Általános Hitelbank” szabadkai fiókjánál, vagy a malom pénztáránál Baján, letéti elismervény mellett leteszi.

Az igazgatóság.

VAGYON.

M é r l e g - s z á m l a.

TEHER.

Telek, malomépület, kazánház, gépház és bolt	141191	75	Részvénytőke	300000	—
Malomberendezés, gőzgéppel és kazánnal	231893	23	Hitelezők folyószámlában	504410	76
Készletben lévő különféle anyagok	4145	—	Forgalomban lévő elfogadványok	53390	—
Letét a m. kir. postánál	50	—	Értécsökkenési tartalékalap, gépek és gyári berendezések értécsökkenésére	36100—	—
Pénztári állomány	6500	45	leírás 1912. évben	8900—	45000
4 darab ló, 3 kocsi, lószerszám	1998	10	Bennhagyott osztalékok 1911. évről	108	—
Irodai berendezés	1361	80	Átmeneti tételek	6805	—
Őrlemény készlet	129595	12	Nyereség áthozat 1911. évről	687·93	—
Adósok folyószámlában	222092	91	Tiszta nyereség 1912. évben	24096·71	24784
Buza készlet	158698	54			64
Rozs-buza készlet	6753	24			
Árpa-készlet	235	44			
Tengeri és tengeridara készlet	471	75			
Kenőanyag készlet	28	—			
Technikai cikkek készlet	2315	—			
Zsák készlet	5157	84			
Átmeneti tételek	17143	40			
Küldvények	4866	83			
	934498	40			

VESZTESÉG.

E r e d m é n y - s z á m l a.

NYERESÉG.

Összes üzem-fentartási és kezelési költségek	251387	11	Nyereség áthozat az 1911. évről	687	93
Behajthatatlan követelések	4781	24	Bruttó őrlési nyereség	289165	06
Értécsökkenési tartalékalap, gépek és gyári berendezések értécsökkenésére	8900	—			
Nyereség áthozat az 1911. évről	687·93	—			
Tiszta nyereség az 1912. évben	24096·71	24784	64		
	289852	99			

Papir- és írószer-kereskedés

KÖNYVNYOMDA

KAZAL JÓZSEF - BAJA

Telefon 45 **Vörösmarty Mihály-utca 6** Telefon 45

Könyvnyomdai munkák készítése a legizlősebb kivitelben. Ügyvédi és községi nyomtatványraktár

Fränkl Ignác

BAJA, Budapesti-ut 15.

Ajánlja dus raktárát elsőrendű

varró-, kötőgép-, kerékpárok- és grammofonokból, valamint mindezek alkatrészeiből.

J a v i t á s o k

szakszerű műhelyemben a legjutányosabban eszközöltetnek.

Kezvező fizetési feltételek!

122. szám. 1913. végr.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti V. ker. kir. járásbírósnak 1906. évi Sp. I. 883/5. számú végzése következtében dr. Bardos Samuel ügyvéd által képviselt Aufrecht és Goldschmidt, Markovics Márton, Wagenblatt és tsa, Stampfl Jenő, Gebhardt Dezső, Halasz és tsa és özv. Czvetkovics Peterné javára 208 K 80 fillér, 47 K, 518 K, 219 K, 51 K és 79 K — f s jár. erejéig 1908. évi dec. hó 17-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglatl és 1371 K — fillére becsült következő ingóságok, u. m.: butorneműek és ezüst evőeszköz nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a bajai kir. járásbírósnak 1910-ik évi V. 584/4. számú végzése folytán 208 K 80 fill., 47 K,

518 K, 219 K, 51 K, 79 K tőkekövetelés, ennek a különbözö lejáráttal járó 5% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 140 K — fillérben biróilag már megallapított költségek erejéig, Baján, Kölcsey Ferenc-utca 37. szám alatt leendő megtartására 1913. évi március hó 4-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szánkozók ezennel oly megjegyzéssel, hivatnak meg, hogy az emittett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igénynek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglatlaltattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Baján, 1913. évi febr. 2 án.
Szegő József, kir. bír. végrehajtó.

Hazai Általános Biztosító Részvény-Társaság.

A társaság elvállal biztosításokat

tűz- és jégkárok ellen (a villámcsapás által okozott tűzkárokat is megtéríti). A biztosítás egyéb ágazataiban is a közönség rendelkezésére áll. Díjtételei olcsók és előnyösek, kárait gyorsan és méltányosan rendezzi, ügyfeleinek érdekeit minden tekintetben megóvja.

Kötvénykiállító főügynökség: B A J A.

(Városi bérház.)

Minden izlésnek megfelelő

CSINOS

DIVATOS

fényképeket

ugyszintén

fényképnagyításokat

KÉSZIT

Nesselroth Bernát fényképész

Baja, Szent István-tér 11-ik szám.

(Fischer-ház.)